ומניקתו ומתוך כך מדקדק ר"ת דהכי

הלכתה דהיישיכן למיעוטה היכה דחיכה

חזקה בהדה כי ככאשהיא בחזקת שלא

ילדה ואפיט לא קיימא לו כרבי מאיר

דמטהר בההיאדרוב תינוקות מטפחים

(נדה דף יח:) מטעם סמוך מישוטא

הלכה כר"מ אפילו להחמיר דקאמר

לר"מ דהיישלמיעוטא היכי אכיל בשרא

משמע דאין הלכה כן דלא האמר היכי

אכליכן בישרא מכל מקום היכא דחזקה

מסייעתו חיישינן והכא איכא חזקה

דהעמד בהמה בחזקת שלא ילדה

וסמוך מיעוטא דהולבות ואע"פ שאינן

יולדות לחזקה והא דאמרינן פ"ק

דתולין (דף ג:) דרוב מלויין אלל שחיטה

מומחין הן ולא אמריכן כמוך מיעושא

דאין מומחין לחזקה דבהמה בחזקת

איסור שומדת עד שלא נשחטה ההוא

רובא מלוי הוא ושכיח טובא כענין

שמליטו בריש גיטין (דף ב:) חן ואפילו

לר"מ דחיים למיעוט' סחם ספרי דדייני

מגמר גמירי והמיעוט לא שכיה ולא

חיים ליה ר"מ כדאמריכן ברים בנות

כותים (נדה דף לב.) וכן י"ל בההיא

דיבמות (דף קכא:) דמים שאין להם

סוף דריעבד אשתו מותרת ולא אמרינן

סמוד מיעוטא דנמלטים לחזקת אשת

חים שן ומה שהחמירו שם לכתחלה

משום חומרא דאשת איש וגוסם כמי

לא אזליכן ביה בתר רובא להעיד עליו

למקוטעין ל"ק [מסחים ד. וש"ל]

י נ מיי פ"ד פסלטום לחזקה להחמיר מיהא חיישינן ואט"ג בסוחה הלי . מושיע יד סי שטו פעיף ז : דבפ"ק דחולין (דף יה:) משמע דאין

אר מיי שם פיז כלי ו:

הגהות הב"ח (א) גמ' יולדת למקוטעין והכא כמקלת : (כ) רש"י ד"ה חלב וכו' ולה: (ג) ד"ה אני ראיתי וכו' מאי נסקא מינים בין ר"ש לח"ק:

שימה מקובצת לן יולדת למקומעין והבא: כן קמפלני לנמריה לא אמרינן מקצת חיום ככולו לנפריה לא מקצת היונ לסבריה אמר יחישע סבר חיישינו למיעומא ועל עליהם קו לתורות כי לפ"ד ראוי למחמו : ל) איפוך איטא רבי יהישע סכר הלך אחר רוב בהטות ורוב בהטות הולכות אא"כ ות והא שרקא חלבה ילדה ור"ע סבר שעישרה בתוך שנתח ולסה לי: ו] מד"ח גדיה עד ד'ה והתניא בדף כ'א ע'א אינו מפי' רש'י והוא מקצת מפי' הרנס"ה ונוקצת מפוי' רש"י ואין אדם יכול לעמוד עליו: ז] מיניה בין ר"ש לת"ק: ה] דאפילו לרבי מאור אות ו' נמחק: מ] איש משום דמיעום דנמלמים לא שכיח: '] אשתו משום דסמכינו מיעומ

דהייבלחוקת אשת איש וגם יא) ופאי קשיא בהריא: יכן דכיון דאשכת ברייתא: יגן בבנרה שהית חולין במעי אמו ותך חוקת עדימא מפי דאינא בהדה חוקת ממון דלא מפקא לית מיד הבעלים או: ילן ברימ האמרונן לר' יותנן למעומי מריים וגבינות בית: ינון דהולין אמריגן דרבי יותנן: עון דלא היישי למיעופא: יזן אלא הרשע לבדו: ימן דלעולם טרקאי דמילתה: ינון נכליאל לא מכר: כן ילדת מכלל דהלב אינו פופה אלא בעיקר פיליתיה הוא דפסק פותיתי הלא מרוכש אא"כ ילדה ונפקא: יכלן המסקצ לקמן הלכה: ככן דימני אודרשכ"כ הראר דפסק פותיתי אלא מורטא אא"כ ילדה ועם לאו כלומר נמחק: יכלן להקל בערות ועוד כו' המיקל האמר: יכן ומפרש במ'י א אליעור דמילה ותיבות אם לאו כלומר נמחק: יכלן להקל בערות ועוד כו' המיקל

הגדות צ"ק (א) דאים לים כלכם כפחם [כ] בעיקר מילחים [ג] דסבר [ד] דרבכצ סובר חלב [ס] בסי ריא אם לא סביא אפילי [ו] דקייל כרכת דלא חייםי למישות [ו] דרכת

זלב פוטר איכא בינייהו . פסק ר"ת דחלב איט פוטר דלקתן

לגמריה לא אמרינן יולדת למקושעין לסבריה אמרינן יולדת למקומעין ואיבעית אימא לא אמרינן יולדת(6)* 6)והכא במקצת היום ככולו קמיפלגי כן לסבריה אמרינן *מקצת היום ככולו לגמריה לא אמרינן מקצת היום ככולו: אמר ר' עקובא אני לא באתי לידי מדה זו אלא כל שידוע כו': מאי איכא בין ר' עקיבא לר' יהושע אמר ר' חנינא מסורא חלב פומר איכא בינייהו ר' עקיבא "סבר חלב פוטר הלך אחר רוב בהמות ורוב בהמות אין חולבות אלא אם כןיולדות יו ור' יהושע סבר הא איכא מיעומא דרולבות אע"פ שאין יולדות ומי חייש ר׳ יהושע למיעום והתנן *יהיתה לה *המותה אינה חוששת יצאה מליאה חוששת ר' יהושע אומר אינה חוששת ואמרינן מאי מעמא דר יהושע קסבר רוב מעוברות יולדות ומיעום מפילות יוכל היולדות מחצה זכרים ומחצה נקבות סמוך מיעומא דמפילות למחצה דנקבות והוו להו זכרים מיעומא ולמיעומא לא היישינן אלא איפוך זו והתניא חלב פוטר דבריר' יהושע רבי עקיבא אומר חלב אינו פוטר ת"ר* "גדייה שילדה שלש בנות וכל בנותיה ילדו שלש שלש כולן נכנסות לדיר להתעשר א"ר שמעון אני ראיתי זו שעישרה בתוך שנתה למה די למיתני שלש שלש

תוליד חד מינייהו תלת ואינך תרתי תרתי איירי ראיכא חרא דלא סגיא בלא שלש תנא כולהו דילדו שלש שלש ולמה לי למיתני שלש כלל לילדו כולהו תרתי ותיהדר איהי ותוליד בהדיהן לימא

להשיא את אשתו ין וגם באתרא דרובא מסבלי והדר מקדשי ומיעוט מקדשי והדר מסבלי דאילא רובא וחזקה להסירא חיישיטן למיטוטא להחמיר לפי גירסת רביט הנאלו בקדושין בפרק שני (דף כ:) ויש לתמוה אהא דפריך הכא לר' יהושע דאמר חלב אינו פוטר מהא דא"ר יהושע ביבמות (דף קיט.) ילחה מליאה אינה חוששת כדמפרש דלא חייש למיעוטא דוכרים ודוחק מחוך כך לומר איפוך ומאי יאן קשה בההיא דיבמות ליכא חזקה בהדי מישושא אבל בהדי מישושא דהולבות איכא חזקה ולפיכך חיים ועל כרחין מתליתין דהתם נמי מוכחא דיש חילוק דרישא דלא תנשא ולא מתייבם כו' מפרש התם מטעם סמוך מיטוט לחזקה ולא פליג עליה ר' יהושט דאין לוחר דפליג בסיפא וה"ה ברישא דאדרבה הוה ליה לאשמושיק דפליג ברישא ואט"ג דאיכא חזקה וכ"ש בסיפא וי"ל יג) כיון דמשכח ברייתא איפכא לא חש מלפרן מיהו חימה דלמאי דמפיך כ"ש דמקשי לן דכאן א"ר יהושע חלב פוטר אלמא לא חייש למעוטא ואע"ג דאיכא חזקה בהדה ובההיא דיבמות משמע דלא פליג ר' יהושע אלא בסיפא אבל ברישא מודה ואי הוה אמרינן דלא חשיב מיעוט דאיכא חזקה בהדה מה שהיא בחזקת שלא ילדה שאדרבה העמד ולד בחזקת שאיט קדוש בבכורה יגן שהוא מולין במעי אמו אז הוה אתי שפיר וגם הא דלריך לומר איפוך אבל קשה דא"כ ר"ש בן גמליאל דסבר חלב איט 'שוטר אלמא חייש למיטוטא ואט"ג דליכא חזקה בהדה ובריש כל הצלמים (ט"ז דף מי) משמט דלא חייש למישט ולא גזר שאר מקומות אטו אותו מקום כדגזר ר"מ מטעם דחייש למישוט ועוד קשיא דבסוף אין מעמידין (שם דף לפ:) משמע דר' יוחכן [6] סבר כר"מ יד) בגביטות בית אוטייקי דסתמא כר' מאיר וטעמא דר"מ משום דחייש למישוט כדמפרש בההוא פרקא ובפ"ק דחולין (דף ה:) שו) דר' יוחנן אכל משחיטת כותי ולא חייש למישט החשודים כדקאמר ר"מ התם גבי יינם אט"ג דאיכא חזקה בהדה דלא נשחטה וי"ל דאיכא סתמי טובא דלא שו) חיישינן למיטוטא ועוד דהחם סחם ואח"כ מחלוקת בריש כל הללמים פלוגחא דר"מ ורבנן אבל עוד ק' דלקמן (דף כד.) משמע דר' יוחגן אים ליה הלכה כר"ש בן גמליאל גבי ההוא דראה חזיר כרוך אחר רחל ויש למרךדאין להחזיק כל הכומים כרשטים אלא יז) להרשע לכדו ועוד קשה דבפ' עשרה יוחסין (קרושין דף פ.) גבי רוב חיטקות מטפחים משמע דר' יוחנן סבר כרבנן דקתני שני דברים אין בהם דעת לישאל ועשאום הבמים כמו שיש בהן דעת לישאל ומיהו מליט למימר דלעולם יח) (כ) כדאמר דמילתיה דר"ש בן גמליאל יש) סבר ר' יוחקן כוותיה בההיא דמשמע (ג) דמדפטר מטעם דלא מרחמא להגיק אא"כ ילדה כ) ונפקא מינה היכא דחזינן דהוה לה חלב קודם לידה (אם אח"כ ראיטה מניקה] דההיא לא מיפטרא מטעם חלב אי לאו טעמא דלא מרחמא ולפי זה אפשר (ד) דהוי רבן שמטון בן גמליאל סבר חלב פוטר ואין לאיה השתא לר"ת למיטוט היכא דאיכא חזקה בהדה מהא דפסקינן כאן הלכה כרבן שמטון בן גמליאל ומיהו קשה דר"ש בן גמליאל כבן דאמר כל ששהה ל' יום באדם איט נפל הא לא שהה ספיקא הוי נגן ומפרש [ה] אם לאו כלומר אפיט נפל מן הגג או אכלו ארי אלמא חייש למיטוט נפלים ובריש כל הללמים לא חייש למיטוט ובלאו קשיא דרשב"ג קשיא נמי הלכחא אהלכחא (ו) דלא איישיט למיטוט כדמשמט בחולין דלא פריך היכי אכלינן בישרא ובההיא דשבת (דף קנוי) קיימא לן כרשב"ג כדמוכת התם וי"ל דמן הדין היה לנו לפסוק כרבנן ואדרבנן סמכינן בשעת הדחק כדמוכח בהחולץ (יגמות דף לז.) אלא [ז] מדרבנן החמירו ביבמה הואיל ומת חוך שלשים ואמ"פ שנפל מן הגג או אכלו ארי שמא ישחקע הדבר ויאמרו העולם שפיהק ומת ויבא לידי לעז וקלקול ולכך עשאוהו כספק גם לענין אבילות שלא יבא להקל כד) בעדות ועוד שבכל מקום הלכה כדברי המיקל באבל ובלא שהה ח' ימים בבהמה העמידו כרבן שמעון בן גמליאל דאי לא הא לא

לדבריו כיון דחולבת פסורה דהייט ירוש דאינה תולבת אלא א"כ ילדה : ור' יחישט . דחי דרבוי כיון דחילבת פשרת הדייתי יכן דכון דאשכת ברייתה זי, ובבטרה שהיה חילים בשני אמו הדק הישור מישור מי

לגמריה לא אמרינן יולדת למקופטין . הלכך לא נקט סוף ששה :

סיום . שנמר חדש חמישי או של טיטף:

ה"ג לגמריה לא אמריכן מקלת היום

ככולו: מאי איכא בין ר' עקיבא לר'

יכושע. דבבליר מהכי מי ילדה : חלב

פופר. אם חולבת אפילו בתוך שנתה

או שטלדה בבית ישראל(ב) לא ראיטה

יולדת עד לאחר שנתה והרי היא חולבת:

ר׳יפושע סבר טינוף פוער.ולה הלב:

סימם לם חמופה. חשה שהלכה היא

ובעלה למדינת הים ומת בעלה בלא

בנים ואח אין לו ויש לה חמותה

במקומה שילחת משם : מינה מוששם .

שמא טלד בן לחמיה והויא זקוקה

ליבם: יצחת מליחה. שהיחה חמותה

מעוברת כשילתה זו משם חוששת:

אלא איפוך. תרלתא דר' יהושע סבר

טיטף פוטר והוא הדין לחלב ואתא ר'

טהיבאלמימר כל שידוע שביכרהואפילו

על ידי טינוף אין כאן לכהן כו' ספק

ואפילו חולבת: וסמנים. בניחותה :

ו) גדיים. נקט משום דדרכה לילד

וולדות הרבה בעיבור אחד: אני

ראיתי גדייה שעישרה בתוך שנחה .

כלומר בתוך אותה שנה שילדה

השלש בנות חזרו הבנות וילדו

עד שנכנסו כולן לדיר להחעשר

באוחה שנה הן ובטתיהם ולקמן

בעי מאי נפקא מיניה (ג) ז) לת"ק:

ומחלם נקיבום. שאינה זוקקת לייבום: [בנ

דיכא

50